

Тоя шопоть да опишж  
Никога не щж можѧ:  
Тукъ, приятелю въздиша  
Млада хубава мома;

Що въ съня си чуденъ, златенъ  
Гледа весели нѣща,  
Че единъ момъкъ преятенъ  
Я цалува по уста.

И която безъ да иска,  
Пълна съ упоенье тукъ,  
До гърдитъ си пристиска  
Тозъ мечтателенъ съпругъ.

О, блазѣ ѳ, че сънува  
Такъвъ сънь безцѣненъ, милъ!  
Ала по-блазѣ томува  
Бойто би го причинилъ!

---

### На Фатма.

Ей Фатма, бѣлъ яшм къ покрива  
За жалость твоего ли<sup>а</sup>е,  
Но че си лѣпа и кра<sup>ц</sup>ива —  
Усѣща мѣсто сърдце. <sup>с</sup>

Отъ мойтѣ поглѣди невѣрни  
Ти крийшъ вѣлшебни красоти,  
Но видж очи свѣтли, черни,  
Въ кои любовь гори, блѣщи,  
И вѣжди писани и вити,  
Кленачи дълги надъ очитѣ,  
Единъ албастренъ, малъкъ носъ,  
И прѣзъ яшмака ти труфила,